

den Banskfeligbed, at det i flere Jurisdictioner har været omtvistet imellem Embedsmanden og Beboerne, hvor meget der kunde fordres i Dommerkorn — for en enkelt Jurisdiction's Vedkommende var derom endogsaa reist en Retsfag paa den Tid, da Loven af 20de Juni 1850 udkom, og det derunder verserende Spørgsmaal har, da Overretten, hvortil Sagen var indstævnet, antog, at det, som Følge af bemeldte Lov maatte bortfalde, ikke kunnet bringes til formelig Afgjorelse, — saa vilde det dog ogsaa være ubilligt, at den Embedsmand, der ikke har oppebaaret Mere, end hvad der netop udkommer, naar det nuværende Gaardtal lægges til Grund, skulde lige med den, der har havt det Dobbelte eller derover, miste henimod en Trediedeel af den Indtægt, hvortil han har havt en aldeles utvivlsom Hjemmel. Det bliver derfor vistnok nødvendigt at vælge en almindelig Maalestok, skjøndt det paa denne Maade ikke vil kunne undgaaes, at Tabet, som for mange Embedsmænd ikke kan andet end blive høist føleligt, vil ramme de forskjellige Embeder i ulige Grad. Under denne Forudsætning kunde det have Udskilligt for sig, at Fordelingen skete efter Jurisdictionernes samlede Hartkorn af alle Slags, idet enhver Retsbetjent da vilde faae en Andeel, som svarede til hans Jurisdiction's Størrelse og det præsumtive Omfang af hans Forretninger, ligesom det ogsaa til Fordeel herfor kunde anføres, at alt Hartkornet tager Deel i Udredelsen af den Skat, hvoraf Erstatningen skal afholdes. Men, om end disse Betragtninger maaffee kunde gjælde, hvis Forholdet skulde ordnes ganske fra ny af, turde det dog, da der handles om Aflysningen af en ældre Indtægt, være rigtigst at holde sig saa nær som muligt til det Grundlag, hvorpaa den tidligere Præstation hvilede, altsaa til Antallet af Gaarde respective indtil 6 Tdr. Hartkorn og derover. Dette maa imidlertid i saa Fald formeentligen tages ganske som det for Tiden stiller sig; thi, naar der maa erkendes for ugvørligt at efterspore alle i Tidernes Løb foregaaede Forandringer i Hartkornets Fordeling, som ere af den Bessaffenhed, at de kunde have Indflydelse paa Dommerkornsydelsen, og hvorefter det blandt Andet kan være lovligt, deels, at der af

Gaarde, som ere under 6 Tdr. Hartkorn, er svaret en heel Skp. Byg, deels at Steder, som ere under 1 Td. Hartkorn, have været medindbefattede under denne Afgift, saa kan man ikke særligt tage Hensyn til de Oplysninger, som for enkelte Jurisdictioners Vedkommende have om slige Forhold, uden derved at komme til at gjøre Uret imod andre Embeder, hvor det er aldeles sandsynligt, at lignende Forandringer ere foregaaede, skjøndt de nu ikke kunne paavises, og af samme Aarsag kan det heller ikke komme i Betragtning, om der med Hensyn til et og andet Embede kan være speciel Anledning til at antage, at det Korn, der er blevet ydet, deels har været Dommer- deels Skriverkorn, men alle Embeder maae i saa Henseende behandles lige. Derimod har man troet, at man, da det jo vistnok ikke kan være andet, end at Udstykninger og Sammenlægninger maae have fundet Sted i forskjelligt Omfang i de forskjellige Jurisdictioner, vilde opnaae en større Ligelighed og maaffee komme det oprindelige Forhold nærmere, naar man ved Siden af Gaardtallet for enhver Jurisdiction lagde det samlede Beløb af det hidtilværende upriviligerede Ager- og Engs-Hartkorn — til hvilket Forpligtelsen til at svare Dommerkorn har været indskrænket — til Grund for Fordelingen, og man har saaledes antaget, at det maatte beregnes, hvormeget der af de 15,000 Rbd. tilkommer hver Retsbetjent deels efter Gaardenes Antal og deels efter det samlede Hartkorn af fornævnte Slags, og at Middelstørrelsen mellem de ved disse tvende Fordelinger udkomne Beløb da maatte fastsættes som den endelige Erstatningssum for hver Retsbetjent, hvorved det dog maatte tagttages, at Ingen i noget Tilfælde erholder en større Indtægt, end han hidtil har havt.

Ministeriet har imidlertid ikke kunnet anfæ sig bemyndiget til administrativt at iværksætte denne Fordeling, og man har derfor fundet det nødvendigt at andrage paa en Lov i den angivne Retning.

Det er iøvrigt en Selvfølge, at den Erstatning, der tillægges vedkommende Embedsmænd, ogsaa maa angaae andre Naturalydelse af Ost, Fisk, o. desl., forsaavidt de have været erlagte ifødetfor Dommerkorn, og at